

erhverv. Skattepligt vil således indtræde, når en selvstændig bygningshåndværker, en arkitekt eller andre, hvis erhverv falder indenfor byggefagene, f. eks. en murer- eller tømrersvend, opfører eget hus, medens det er statueret, at en chauffør, der selv bygger et hus til eget brug, ikke skal beskattes af værdien af sit arbejde herved. Skattelovskommissionen har med udgangspunkt i den principielle betragtning, at ethvert arbejde, der forfølger et økonomisk formål, er indkomstskabende, foreslået en regel (kommissionsudkastet § 10, stk. 1), hvorefter fortjeneste, som den skattepligtige indvinder ved udenfor sit erhverv at fremstille genstande til brug for sig selv eller sin husstand, skal henregnes til indkomsten i det omfang, hvori fortjenesten overstiger 1 000 kr. Som af kommissionen anført går den almindelige opfattelse imidlertid utvivlsomt ud på, at der ikke i sådanne tilfælde bør foretages en indkomstbeskatning. Da det pågældende forhold derhos er af begrænset fiskal betydning, og det endvidere må erkendes, at en beskatning i de heromhandlede tilfælde efter omstændighederne vil kunne virke ret hårdt, har man under hensyntagen til den anførte almindelige opfattelse af forholdet ment at burde undlade en udvidelse af beskatningen udover det i gældende praksis fastslåede område, og den i nærværende forslag optagne regel er derfor udformet i overensstemmelse med denne.

Til § 4.

Nr. 1. Denne bestemmelse fritager for beskatning med almindelig indkomstskat de indtægter, som er foreslået henført til beskatning med „særlig indkomstskat“ i henhold til forslaget afsnit II. Endvidere opsamler paragraffen en række bestemmelser om skattefrihed for forskellige ydelser, der i og for sig er af indkomstmæssig art, men som man af forskellige grunde, der står i forbindelse med den særlige baggrund og motivering for disse ydelsers udbetaling, ikke mener at burde indkomstbeskatte. Anledning til nærmere omtale giver alene bestemmelserne under nr. 2—5 vedrørende den skattemæssige behandling af gaver, hvilke bestemmelser i et vist omfang afviger såvel fra de gældende som fra de af skattelovskommissionen foreslåede regler.

Nr. 2 og 4. De her foreslåede regler er med visse formuleringssændringer overført fra de senere årlige ligningslove, jfr. senest lovbekendtgørelse af 19. december 1952, § 13, stk. 1, a. I denne lovbestemmelse er reglerne om skattefrihed for hædersgaver og for gaver, tilvejebragt ved indsamling, kædet sammen således, at kravet om, at gaven udelukkende skal betegne en anerkendelse af modtagerens fortjenester, også kan opfattes som gældende de indsamlede gaver. Dette er forsåvidt uheldigt, som motiveringen for de indsamlede gavers skattefrihed ikke som for de egentlige hædersgavers vedkommende knytter sig til gavens honorære baggrund, men ligger i hensynet til bidragyderne, som bør kunne påregne, at deres bidrag helt tjener formålet med ydelsen og ikke for en større eller mindre dels vedkommende sluges af en beskatning. Den nuværende formulering gør det også vanskeligt at anvende bestemmelsen på indsamlinger til fordel for en fortjenstfuld af døds efterladte, hvor det jo ikke kan siges at være *modtagerens* fortjeneste, der motiverer gaven, men hvor hensynet til bidragyderne i lige grad taler for skattefrihed.

I forslaget er reglerne om skattefrihed henholdsvis for de egentlige hædersgaver og for de indsamlede gaver sat op hver for sig, således at skattefriheden for de indsamlede gaver ikke forudsætter noget særligt anerkendelsesmotiv, men også kan komme til anvendelse, hvor motivet for gavens ydelse er modtagerens trang. Samtidig har man søgt at trække kriteriet for de egentlige skattefri hædersgaver noget skarpere op, idet man har søgt at præcisere, at gaven må betegne en anerkendelse af en af modtageren forud for gavens ydelse præsteret indsats på et område, der kan betragtes som samfundsnyttigt, f. eks. på det nationale, sociale, videnskabelige, kulturelle eller kunstneriske område. For at udelukke eventuelle tvivl har man ment det hensigtsmæssigt udtrykkeligt at udtale, at hædersgavebegrebet ikke omfatter udstillingspræmier, præmier for konkurrencearbejder og besvarelse af prisopgaver. I disse tilfælde forekommer en skattefritagelse ikke naturlig, idet den præstation, der har fået sin anerkendelse gennem præmie-tildelingen, i almindelighed vil have en mere